

CURS D'ALPINISME

Durant els quatre caps de setmana del prop passat mes de maig, dos membres d'aquesta entitat van prendre part en un curs d'alpinisme organitzat per la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya i impartit per reconeguts instructors de l'Escola Catalana d'Alta Muntanya.

Aquest curs tenia unes característiques que el feien força interessant; per una banda, els participants representaven la quasi totalitat de les Vegueries; per una altra, la diversitat d'edats i nivells dels cursetistes, així com el fet que, cada cap de setmana el curs es va desenvolupar en diferents indrets.

La inauguració del curs va anar a càrrec del president de la FEEC, el senyor Sanahuja, a la ciutat de Martorell. Seguidament, es va donar inici a les classes teòriques, amb el següent programa:

- "Material i equip", per en Leo Vegue;
- "Progressió i seguretat en roca i neu", per en Xavier Sansó;
- "Perills a la muntanya", per en Ramon Roset.

Aquestes classes serviren com a base per a les pràctiques que es realitzarien durant els següents caps de setmana.

Així doncs, la primera sortida va tenir lloc al Pas de la Casa (Andorra), on vam realitzar pràctiques de progressió, seguretat, descens i auto-detenció en neu. La nit es va passar a l'alberg L'Eina de Canillo.

El cap de setmana següent, la trobada va ser al refugi Bartomeu Puiggròs, al Massís de Montserrat, i va estar dedicat a tècniques de protecció, seguretat i descens en roca.

L'últim cap de setmana el lloc triat va ser el refugi Ventosa i Calvell, a l'Alta Ribagorça, fent-hi pràctiques en cordada i ascensions a alta muntanya.¹

A.M. i M.R.

1. Una còpia dels apunts del curs queda a disposició dels membres de l'entitat que hi estiguin interessats.

ASCENSIÓ AL PIC D'ANETO

A les cinc en punt de la tarda del dissabte 26 d'agost, i després de la foto de rigor a la plaça de Capdevila, l'expedició a l'Aneto va emprendre la marxa cap a Pont de Suert, Castejón de Sos i Benasc, des d'on vam poder contemplar l'espectacle de veure com anava baixant "la gavatxa", a l'hora que els més inexperts ens preguntàvem si aquell brom immens ens privaria l'endemà de caminar amb tranquil·litat. Finalment, sobre les vuit del vespre, arribàvem al Pla de l'Estany, que era el lloc previst per acampar.

Després de sopar, tal com estava previst, l'amic Josep M^a, damunt de l'Alpina corresponent, ens va mostrar el recorregut que l'endemà ens hauria de portar fins al cim més alt del Pirineu. Sobre el mapa, és clar, a pesar de les corbes de nivell, tot era pla com el pomell de la mà i la nostra moral més alta que el mateix "estel porquer", que així que es començà a fer fosc va ser el primer d'aparèixer entre els dos Portillons.

La nit era clara i el cel un formiguer d'estrelles, lluents a més no poder.

Després d'aprofitar les poques hores de son que ens quedaven, a les quatre de la matinada, els més delerosos d'emprendre el camí van tocar diàna. A un quart de sis sortia el gros de l'expedició i com a cuquetes de llum vam enfilem el caminet que ens portaria, tres quarts d'hora més tard, al refugi de la Renclusa. Cal dir que un primer grup d'homes havia sortit un xic abans i que algunes senyores, molt assenyades per cert, es van quedar al campament per a gaudir del dia, que fou esplèndid, i del paisatge incomparable que es podia contemplar tot passejant fins al pla d'Aigualluts.

Un cop al refugi, unes avellanetes, un glop d'aigua i sobretot els grampons, que vam llogar els qui no en portàvem. Eren les sis, el dia ja començava a trencar, el Ton i la dona del Robert van decidir prendre-s'ho amb una mica més de calma; la resta, amb el Carles Aís, el Joan i el Fabà al davant i el Josep M^a al darrera, vam començar la costeruda pujada que ens havia de dur, a quarts de deu del matí, fins al Portilló Superior, on vam fer una paradeta per esmorzar.